



Arrest

nr. 120 411 van 12 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad KORTRIJK, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk van 25 januari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing werd op dezelfde dag betekend aan verzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 maart 2013 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 20 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die *loco* advocaat G. DE KERCHOVE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 juli 2012 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald als bloedverwant in neergaande lijn.

Op 25 januari 2013 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoeker onder meer de onbevoegdheid van de stellers van de “nota” aan. Hij voert niet de onbevoegdheid van de steller van de bestreden beslissing zelf aan.

De bevoegdheid van de steller van de akte is een aangelegenheid die de openbare orde raakt en die zo nodig ambtshalve door de Raad dient te worden opgeworpen.

In casu is de bestreden beslissing genomen met toepassing van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 19881 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna het vreemdelingenbesluit). Dit wordt niet betwist door verweerder.

Deze bepaling luidt als volgt :

“§3 Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Lezing van de bestreden beslissing leert dat zij werd genomen door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk aangezien deze gemachtigde de bestreden beslissing ondertekent in de functie aangeduid als “voor de burgemeester, de gemachtigde ambtenaar”.

Artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit legt de bevoegdheid voor het nemen van de bestreden beslissing echter bij het gemeentebestuur. Het begrip “gemeentebestuur” wordt in artikel 1 van het Nieuwe Gemeentedecreet als volgt gedefinieerd: *“Er is in iedere gemeente een gemeentebestuur, samengesteld uit raadsleden, de burgemeester en de schepenen.”* Hieruit blijkt dat een gemeentelijke beambte geen lid is van het gemeentebestuur. Uit het gebruik van het begrip “gemeentebestuur” in artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit kan dus geenszins worden afgeleid dat een gemeentelijke beambte ter zake kan optreden.

Noch uit artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit noch uit enige andere bepaling in de vreemdelingenwetgeving kan de bevoegdheid ter zake van een gemeentelijke beambte worden afgeleid, zodat een verder onderzoek naar de bevoegdheid van de steller van de thans bestreden beslissing zich opdringt.

Een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, zoals te dezen, heeft betrekking op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van een vreemdeling. Dergelijke beslissing heeft een zeker politieel karakter, zodat de bevoegdheid van de steller ervan aan artikel 133 van de Nieuwe Gemeentewet moet worden getoetst.

Artikel 133 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt als volgt:

“De burgemeester is belast met de uitvoering van de wetten, de decreten, de ordonnanties, de verordeningen en de besluiten van de Staat, de Gewesten, de Gemeenschappen, de Gemeenschapscommissies, de provincieraad en de bestendige deputatie van de provincieraad, tenzij zulks uitdrukkelijk aan het college van burgemeester en schepenen of aan de gemeenteraad is opgedragen.

Hij is in het bijzonder belast met de uitvoering van de politiewetten, de politiedecreten, de politieordonnanties, de politieverordeningen en de politiebepalingen. Hij kan echter onder zijn verantwoordelijkheid zijn bevoegdheid geheel of ten dele overdragen aan één van de schepenen.”

Artikel 133, tweede lid van de Nieuwe Gemeentewet voorziet enkel in de mogelijkheid om de bevoegdheid van de burgemeester inzake de uitvoering van politiewetten of -besluiten aan een schepen over te dragen, en dus niet aan een ambtenaar van de gemeente. Er dient dan ook te worden besloten

dat “de gemachtigde ambtenaar I.B.” *in casu* niet de bevoegdheid had om de thans bestreden beslissing te nemen (*cf.* RvS 20 juli 2012, nr. 220 348).

Uit hetgeen voorafgaat, blijkt de onbevoegdheid van de steller van de thans bestreden beslissing.

Er is dan ook grond om de bestreden beslissing te vernietigen. Een onderzoek van de aangevoerde middelen is niet meer vereist.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van 25 januari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU